

SOUPS & STORIES

G: 5b, 27-6-14
9 kvinner – 6 historier

Dialoger mellom 2-4 mennesker.

De skal spilles ut "LIVE" på buss under B-Open i Bergen helgen 13 og 14 september. Bussen er bestilt av B-open for å ta publikum rundt på de ulike atelierfelleskapene i Bergen, for å besøke kunstnere som har åpne atelier. Det er ca. 10 minutters busstur mellom de ulike stedene.

Tekstene er satt sammen på tvers av samtalene denne kvelden, i en slik sammenheng at de får en mer helhetlig mening. Ikke alle tekstene er i favør, men jeg synes tekstene også understreker kvinnes egne oppfatning av seg selv, verden rundt og med kulturforskjellene. Noe som også kan være en tankevekker. Tekstene er skrevet som rene kunstneriske utdrag på basis av samtaler mellom kvinner og kan ikke knyttes opp mot spesifikke personer og deres meninger. Dramaturgisk regner man ca. 2,5 minutt på naturlig dialog pr. skrevne manusside – men alt er relativt i forhold til regi som legges på teksten.

- 1: Mors Makt
- 2: Brevet (kortere tekstutdrag. 1-3 personer)
- 3: Feminin mann
- 4: Forventninger
- 5: Skylapper
- 6: Strategisk religion

MORS MAKT

(4 kvinner, 2 og 2 snakker med hverandre – uten at de hører på hverandre. Men med intervaller)

A: En norsk kvinne

B: En norsk kvinne som har et vanskelig forhold til sin mor

C: Innvandrerkvinn

D: Innvandrerkvinn

A:

Forholdet til sin egen mor og far endrer seg når man har blitt voksen. Noe drastisk endrer seg.

B:

Mødre har stor makt, og jeg trodde på min mor i så mange år. Jeg har trodd så blindt på min mors erfaringer av min far, òg andre menn, at jeg *ikke* kunne forstå min egen far. Jeg er hennes datter og har trodd på henne. Men nå har jeg fått min egen versjon av min far.

A:

Jeg ser også hvor sterk påvirkning min mor har hatt, og det er sårt. Min far kan jeg snakke intellektuelt med, ikke min mor.

B:

Jeg har hatet min far i lange perioder av mitt liv. Mye på grunn av det min mor fortalte meg om han. Og mye fordi han er min far. Jeg så hans utilstrekkelighet – skjønner du?

A:

I mange år har jeg tullet med tanken om at jeg skal få barn om jeg møter en mann som ønsker å bli mor. Fordi jeg er så redd forventningene av hva en mor er at jeg ikke vil tørre å gjøre det alene.

B:

Jeg har følt på hvordan min mor har formet mitt selvbilde og hvordan hun ga fra seg sine sår. Jeg lærte meg å sloss da jeg kjempet mot hennes kulde og manglende evne til å se forbi seg selv.

A:

Men du og din far reiste jo på tur sammen og det har dere jo aldri gjort før. Hvordan gikk det?

B:

Jeg brukte mye tid på å forberede meg, og jeg følte turen var avgjørende for vårt voksne forhold. Han skulle få lov å si og gjøre hva han ville, og jeg skulle ikke ta ansvar for det på denne turen. Da skjedde det noe...et mentalt arbeid for å slippe han og meg selv fri. Det greide jeg fordi han lytter og er åpen. Det kunne aldri min mor ha gjort. Han tør å reise på tur med meg, min mor hadde aldri turt å gjøre det.

C:

Mine barn har sluttet å dele ting med meg. Det er bedre nå, men jeg ble med på en foreldreveiledningsgruppe gjennom skolen om det at vi ubevisst overfører og repeterer mye av det vi har lært fra våre egne foreldre over på våre barn.

B:

Men, jeg forventer ingenting av min mor lengre, jeg har gitt opp. Det stopper opp. Og det er tøffere å kutte henne ut enn å ha henne der uten forventninger.

D:

Det er veldig interessant. At man repeterer mønster. Ved å bli mer oppmerksom på egne mønster og hvor de kommer fra?

C:

Jo...jeg tør å vises mer. Vise hvilken person jeg er for mine barn. Jeg kan merke at de hører på meg mer nå. Jeg er ikke lengre den mamma som bare går rundt å prater om mat.

B:

Men problemet er at jeg og min mor bare har et overfladisk og høflig forhold. Jeg og min far kan derimot ha ærlige samtaler.

C:

Så mange frigjøringsprosesser vi har vært igjennom - men som allikevel etterlater kvinnen som den eneste omsorgspersonen. Kvinnen går inn i forventningen. Og om mannen ikke gjør det, hvem går da inn i rollen?

D:

Menn er som babyer!

Av og til misunner jeg deg for at du ikke har en mann. Du har mye mer tid til å gjøre det meste av det du har lyst til, og frihet til å ta dine egne valg.

C:

Vi har begge 2 barn, men du har vel egentlig 3

De 2 jeg har født har jeg mer kontroll på og kan si *hold kjeft* til, men du...du som har en mann – han kan du ikke si hold kjeft til – der er det han som sier hold kjeft til deg.

A:

Men det er jo kvinner som har oppdratt disse mennene. Kanskje noe å tenke på?

D:

I mitt land tenker kvinnene at menn er som babyer – helt sant...kvinnene trenger noen som må "skjerpe seg". Om kvinnene blir altfor sjefete blir mennene selvfølgelig lei.

C:

Men om du forsøker å *hjelp*e de istedenfor å være sjefete...som ved å vise at du bryr deg og har en god kommunikasjon blir de enklere, sant? Kvinnen må late som om det var mannen som fant på ideen, da går det bedre.

D:

Det er jo faktisk 2 forskjellige personer som har kommet sammen som skal forsøke å leve sammen. Og det er ikke lett...

C:

I Norge er menn veldig flinke til å delta og rydde etter seg. Til å hjelpe kvinnen...

D:

I mitt land er de sjefete! Du må vaske klær...du må passe på barna...du må lage mat...du må vaske huset...mens de bare sitter der. Jeg er sulten...er du ferdig med maten?...dere er faktisk heldige!

C:

Jeg tror det er noe vi bare tenker. Når jeg er på besøk hos vennene mine er det noen mødre som sier: *"Ja, men her i huset er det jeg som gjør alt. Han bare sitter der og ser på tv."* Også ser jeg at det er kanskje det motsatte som er sant...

D:

Vi innvandrere tror at norske menn er så mye bedre enn våre fordi det er måten vi er oppdratt på som er så forskjellig. Vi er oppdratt til å være kvinner som skal være sterke og tålmodige, mens dere er oppdratt til være frie men å jobbe.

C:

Min eldste sønn pleier å si at det er greit at jeg får meg en mann, men aldri mer en mann fra Bangladesh. Barna mine ønsker at det skal være likeverd mellom kjønnene.

D:

Hvor gamle er barna dine?

C:

7 og 10 år. Men når jeg spør min sønn om han savner noe i huset...ja, at det ikke er en mann der så svarer han at han trenger ingen far. Og at han ønsker ingen mann i huset. Jeg synes det er greit at han forholder seg til det samfunnet han vokser opp i...

D:

Men enhver sønn har jo behov for mannlig kontakt! Der er du litt streng!

BREVET

Dette er tatt fra Gittes tekst, den er brutt opp og jeg har lekt meg fram til små og korte tekster som kan gjentas eller brukes på en annen måte. De er sterke slik de står nå – litt mer direkte. Disse eller noen av de kan leses av en siste person på bussen på slutten av en samtale eller før.

Forsvarsverket:

En kvinne setter seg blant de andre (publikum). Hun begynner å snakke. Egentlig snakker hun til seg selv, men imøtekommer publikum noen ganger når hun prater, liksom for å forklare seg. Hun skifter mellom å være bestemt, usikker og sint.

Til seg selv (bestemt)

Jeg var egentlig klar for å gå fra min mann fordi han ikke så mer av det store bildet og at det var jeg som var problemet vårt.

Til publikum (usikker)

Det er ikke det at jeg ikke greier å ta inn over meg skyld, men jeg synes det ble litt for mye. Det var ikke rettferdig og regnestykket gikk ikke opp.

Til seg selv (sint)

Menn kan spesielt få kvinner til å føle seg liten når de selv føler seg liten. Når noen gjør kjipe ting mot andre er det fordi de har det kjipt selv. Det handler ikke om deg, men om de.

Til publikum (bestemt/sår)

Det er arrogant å vise at du forstår hva en mann er bedre enn mannen. Da ble han sint. Men jeg ville jo ikke at han skulle føle seg enda mer truet av "kvinnen" – meg. Da åpnet det seg en dør inn mot han og han mistet sitt forsvarsverk. Da etablerte det seg en mulighet og en ny vinkel inn mot han. Så elsket vi...

Kvinnelig turner:

Å produsere kunst handler mye om å finne tilbake til glemte opplevelser tidlig i livet. Hendelser hvor jeg har laget meg strategier for å overleve.

Hvem kunne ane konsekvensen av det forsvarsverket jeg bygget opp rundt meg selv?. Jeg har hatet min far i lengre perioder av mitt liv. Mye på grunn av det min mor fortalte meg om han. Jeg ser hans utilstrekkelighet!

Jeg ser arvesynden og det som tilhører meg. Men jeg ser også noe annet.

En historie som påvirker meg like sterkt – historien til mitt kjønn. Og den krigen som pågår mellom kjønnene.

Jeg lå på pikerommet mitt i mange år og hørte på de voksne og deres utilstrekkelighet. Frykten for å bli som dem, frykten for å bli fanget. Frykten plasserte seg og festet giftige røtter. Da så jeg det som nødvendig å bygge opp dette forsvarsverket. I dag ser jeg heller at jeg skulle begynt å turne.

Streifdyret Kvinnen

(Her ser jeg for meg en film/bilder om kvinner som er bundet fast til kjøkkenet. De lager vafler, middag, rydder, dekker på, drikker og tar piller i skjul. Til filmen leses det opp en tekst eller den kan leses under)

Min bestemor sto ofte ved det vinduet og så lengselsfullt ut mot det ukjente. Hun fikk ikke lov til å ta del i verden eller ta høyere utdanning. Hun var en kvinne, og hennes skjebnes kart var lagt. Hun hadde møtt min bestefar og han fikk henne til å tro at han kunne ta vare på henne. Hun ble en hard kvinne. Men tilslutt ga hun seg over til medisinen.

En rev er fra naturens side streifedyr og går lange avstander hver dag. Om de holdes i bur hele livet utvikler de stereotypi. Stereotypiske trekk som å gå i sirkel. Hunder som ikke får noe stimuli eller trim kan jakte på halen sin. Sauer som er i konstant bevegelse etter nye beiter kan utvikle stereotypi i fjøs med periodisk foring og de prøver å beite på innredningen, vannrør og andre dyrs ull.

FEMININE MENN

A:

B:

C:

D:

A:

Menn sier til meg at jeg er så mannevond og sint. Jeg må jo det skal kvinnen være med på å forandre noe. Jeg kjemper en ekstrem kamp og har 0 toleranse. Hvorfor skal det være forskjellige regler for meg og det andre kjønn?

B:

Min far og min bror og alle mine mannlige venner har advart andre menn jeg tok med hjem om meg. Men jeg har bare speilet de, og har ikke gjort noe mer enn det de har gjort mot meg. En form for hverdagsarroganse.

Men tydeligvis kan ikke mannen se seg selv i speilet...jeg tror jeg er for sterk til å være noens kone!

A:

Om du har en filosofi om at du skal kunne gjøre det samme som en mann i et forhold så er vel det en helt ærlig sak?

C:

Om en kvinnes ambisjoner er å bli som mannen, så mangler hun ambisjoner.

Jeg har ikke lyst å bli som mannen, men må kanskje bli som han for å kunne bli meg selv. Det er noe med maktstrukturene, minoriteter og det er jo forferdelig å tenke på at det må være slik.

A:

Du er for sterk til å være noens *kone*? Du sa det med stolthet...

Om en mann forsøker å gjøre meg mindre enn seg selv så har jeg nulltoleranse for det. Det er nettopp på den måten kvinnen får høre at hun er for sterk for mannen.

C:

Men hva sier det om mannen da?!

B:

Det er ikke min stolthet, det er meg – min identitet. Jeg kan ikke legge det bak meg...

C:

Hanne Ørstavik skriver om det å skrive som kvinne: *"Du må aldri glemme at du er en kvinne, og du må alltid huske at du er en kvinne"*.

I den setningen ligger det et potensial i det å være kvinne, som allikevel ikke går *mot* mannen.

B:

Man kan ikke generalisere moralen i forhold til kjønn, men det må ha vært en grunn til at mannen en gang måtte gjøre seg større enn kvinnen, og at det ligger et potensiale i å ikke bli som mannen men å gjøre noe enda bedre – ved å forbli kvinnen!

A:

Av en eller annen grunn så har jo verden blitt patriarkisk, hvordan ble den det? Var det noe som var såå truende fra kvinnens side at det måtte bli slik?

B:

Og dette er det jo mange kjønnsteorier på...i forhold til feminismen.

Men iallefall, hva er ambisjonen?

A:

Hva er ambisjonen som den ikke -patriarkiske verden hadde som de har i dag?

Eller fikk etterpå? Den matriarkatiske verden.

C:

Og det er en viktig diskusjon. Veldig interessant å tenke på! Hva er det vi vil?

B:

Jeg tror det ligger noe i den betingede og ubetingede kjærligheten.

A:

Det vet jeg ikke, det kan godt være. Det er noe veldig tillokkende med ubetinget kjærlighet, men det er også noe skremmende der. Fordi da kan du jo gjøre hva du vil. Og det er jo nesten et fangenskap.

C:

At noen vil alltid elske deg - UANSETT, er det kjærlighet da? Og er det sunt?

B:

Men samtidig er det veldig viktig for barn å kjenne på en trygghet, at du er god nok. At noen er der for deg som barn og at det finnes en ubetinget kjærlighet. Og det gir ikke far i så stor grad – i det tradisjonelle bildet.

A:

Hvordan er en perfekt mann for deg?

B:

En mann med mye kvinne i seg...

A:

...hmm. Interessant. Du ser etter en feminin mann?

C:

Hva er en feminin "mann"?

B:

Det er en som ikke er redd for sterke kvinner

C:

Det går ikke an å være feminin og samtidig være mann! Det ser vel de fleste...*(ler sarkastisk og tøysende)* – da er de jo homofile!

B:

Selvfølgelig kan en mann være feminin. Kle seg pent, samarbeide med kvinner, men mest av alt så tenker jeg at en feminin mann kanskje er en som bryr seg om barna og viser følelser... og skal det være assosiert med noe negativt liksom?

A:

Det trenger heller ikke å ha noe med å være feminin å gjøre!
Om han ikke er glad i deg bryr han seg ikke om barna heller. Menn tar det ut over barna. En mann må være glad i deg for også å elske barna...

C:

Jeg er egentlig enig.
Tidligere forventninger var at en kvinne hadde all omsorg. Man kan se hvordan en mann behandler sine venner for å se hvordan han er som en omsorgsperson...
Om han har barberte legger driter jeg fullstendig i!

D:

Jeg er ikke helt enig i det. Jeg traff min mann for 17 år siden. Da hadde han akkurat skilt seg fra sin første kone og hadde 2 barn på 4 og 6 år. Jeg falt for en del av den omsorgen han viste de barna. Han hadde barna mer enn ekskonen og mente selv han kom til å bli viktigere i barnas liv og at han var en bedre forelder. Vi fikk også 2 barn og aldri gjorde han forskjell på noen. Dette var enormt sjarmerende, og en trygghet om at han var en omsorgsperson som ønsket å prege en familiestruktur.

A:

Jeg tror min far var en feminin mann *(betenkt)*

B:

Kvinnen skal være sterk og samtidig myk? De kvinnelige verdiene er sett på som de svake, men det er jo sterkt å være myk!

FORVENTNINGER

A: Yngre kvinne.

B:

C: Litt negativt innstilt

D: Norsk kvinne

A:

Noen jenter skifter personlighet når de får barn. Jeg synes det er så rart...en venninne av meg sa hun aldri kom til å slutte å være med på noe selv om hun fikk barn. Så fikk hun barn, og siden har jeg ikke sett henne.

C:

Kvinner har et annet ansvar når de blir mødre!

A:

Hun var så stresset før de skulle på ferie i sommer, hun måtte pakke 4 koffertar og greier. Da jeg spurte om ikke pappaen kunne hjelpe til ble hun stressa og svarte at "*nei, hun ville pakke de selv!*" Da visste hun hva hun fikk med. Hun fratok liksom alle andre ansvar og det var bare hun som var god nok.

B:

Med andre ord, hun har handikappet mannen og resten av verden...
Kvinnen er ofte en større trussel for likestillingsdebatten enn menn.

A:

Og det må vi tørre å si, ellers kommer vi ingen vei.

C:

Kvinnefrigjøring (*fnyser litt*)...så lenge kvinnen ikke kan stole på mannen på kjøkkenet, blir kvinnen aldri fri. Punktum.

D:

Å være mor betyr å ha høye forventninger. Jeg er enig i at vi skal gi menn rom, og at vi tar mye plass. Det er mye snakk om dette politisk...menn vil ha mer svangerskapspermisjon fordi at de skal få mer plass og rom!

C:

Grunnen til at kvinnen anstrenger seg og pakker 4 koffertene og forandrer personlighet når de blir mødre, er fordi det er så veldig lett å bli sett på som dårlig mor. Det er ikke lett å bli sett på som dårlig far!! Herregud, fedre kan være totalt fraværende med samvær og alt mulig i årevis. Allikevel skal de inkluderes og ha masse rettigheter.

D:

Det er I prinsippet ikke noe galt å invitere de inn i varmen, men det er gjort mange anstrengelser for å invitere menn inn på banen, men samtidig er vi så flink til å "passe på" mødrene.

C:

Jeg husker det verste...jeg gruet meg til å bli mor. Kroppen min ble så offentlig! Og jeg fikk beskjed om å spise leverpostei selv om jeg var vegetarianer!

D:

Ja....hahah, en dame tok meg i puppen og sa: "*dette blir god melk...*"

C:

Grunnen til at jeg gikk ifra disse mennene var fordi jeg holdt på å dø av disse forholdene. Mennene var liksom så gode og flinke bare de dekket bordet! "*Ååååå Lars er så flink til å lage mat!*" – "*Åååå herreguud så heldig du er som har en sånn mann på kjøkkenet*". Men det var jo faen meg jeg som gjorde hovedgreiene, han dekket jo bare på!

A:

Men alle de andre middagene var det ingen som kommenterte...sant? Da jeg var i praksis og var ferdig fikk jeg mange gaver av kolleger og venner. Jeg fikk også mange gaver av sjefen min. Da jeg takket han og sa at han var en god mann svarte han at det var ikke han som hadde kjøpt det...det var hans kone. Han kunne lett fått æren...

C:

Nettopp! Jeg blir så forbannet. Vi må gi hverandre *"slakk"* fordi vi prøver å være så veldig supermødre.

Vi må se kvinnene rundt oss! Kvinners innsats og hverandre istedenfor å *"disse"* hverandre for å pakke 4 koffertene og aldri gi mannen rom nok.

D:

Mange menn er flinke skuespillere – ååå, de trenger ikke noe fra deg. Men så begynner kvinnen å bli *"soft"* og gir og gjør ting for mennene sine for å vise kjærlighet. Men da er det over fra mannens side...det var det han ville ha deg. Som kvinne mener jeg...

B:

Mine barn var ikke planlagt. Men jeg drømte om å få jenter. Jeg ble utsatt for overgrep og jeg ønsket å oppdra en jente som slapp å oppleve det samme som meg. Men så fikk jeg to gutter. Da var jeg litt skuffet.

C:

Kanskje det var derfor du fikk gutter? Man får jo alltid barn som skal lede en videre...

B:

Jo, så tenkte jeg at jeg liker utfordringer og jeg tror på min gud. Og jeg ser jo i ettertid at å oppdra gutter til å bli gode personer er mer utfordrende enn å oppdra jenter godt. Det er lett. Man kan bare gi jenter små dytt. Mitt mål er at mine to gutter tenker at det ikke er noen forskjell på jenter og gutter. Om ikke vil jeg tenke at jeg har mislyktes som mor...

A:

Det kan du ikke tenke. Et slikt ansvar kan du ikke gi deg selv, det blir urimelig.

SKYLAPPER

To par kvinner sitter på to forskjellige steder i bussen. Når det ene paret snakker er de andre to stille.

A intervjuer eller spør ut B foran i bussen

B intervjuer eller spør ut C bak i bussen

A:

Hvordan er det hjemme hos dere?

B:

Min mor følger det tradisjonelle kjønnsrollemønsteret. Jeg er oppvokst i Norge og opplever en voldsomt kultur kræsje. Jeg vet ikke hvem jeg skal snu meg til...

A:

På hvilken måte merker du det?

B:

Spesielt forskjellsbehandlingen mellom meg og min bror. Om han går ut med forskjellige kvinner annenhver kveld så blir han uansett rost av min mor. De bare sukker på en omsorgsfull måte og ler.

A:

Men kan ikke du gå ut å treffe gutter eller venner?

B:

Nei, jeg kan ikke gjøre det. Jeg skal bare ha en mann i hele mitt liv blir jeg forklart. Derfor trenger jeg ikke å gå på den festen...jeg skal heller arbeide på kjøkkenet.

(pause)

Du er ikke født for å være en mann, du er født for å være en kvinne. Det sier min mor om meg...og kvinnen.

A:

Hvor går grensen? Hvem er verst?

B:

Min bror er verst...akkurat nå.

A:

Det er jo kvinnen, eller din mor som har oppdratt din bror. Det er din mor som undertrykker deg og hennes sønn lærer at det er slik det skal være. En ny generasjon med destruktivt kvinnesyn...

(På den andre siden av bussen fortsetter en annen diskusjon/ eller intervju rundt det samme temaet, men bare rundt hvordan fedrene gjør det)

C:

Du sier mange afrikanske gutter ikke spiller fotball eller gjør sosiale aktiviteter...hvorfor det?

D:

Fedrene er veldig usosiale med barna sine, de gir ingen selvtillit. De kjører aldri barna sine til aktiviteter slik som her, og oppmuntrer aldri barna sine til å drive sport eller noe som helst.

C:

Hvorfor er det slik?

D:

De gir deg dårlig selvtillit. Du kan ikke noe...du kommer aldri til å bli god til dette. Men så må du helst bli lege, advokat eller ingeniør! Men den sosiale delen mangler fullstendig.

C:

Hvordan er menn i din kultur mot kvinnene da?

D:

Jeg tror at mest innvandrer menn er sånn mot kvinnene fordi de har lært at kvinnene skal tåle så mye, og være så sterke. Det er liksom noe alle vet. Dermed utnytter de oss på en måte. De også vet jo innerst inne at kvinnen ikke er det...

C:

Hvordan kunne du se dette hjemme hos deg?

D:

Jeg er oppvokst med mine søstre og brødre. Når bestemor var tilstede var det verst. Han er jo også opplært til at kvinnene skal være så tålmodige og sterke. Og kvinnene skal tolerere alt det *bullshit*et – uansett hva.

C:

Er det noen menn som setter pris på det kvinnene gjør?

D:

Nei, de utnytter oss. Det er *kvinnelig* å være og gjøre som vi må gjøre. Om ikke... så er man ikke en dame. Istedenfor å samarbeide med kvinnen, godtar og utnytter de det de har "lært" av sine mødre.

C:

Det blir nesten som å late som om de ikke ser at det er en forskjellsbehandling.

D:

Ja.

(samtaalen fortsetter igjen mellom A og B – men rollene har snudd. Dette for å understreke at dette er teksten som har betydning og ikke personen som er knyttet til teksten.)

B:

Stemmer det at når afrikanske kvinner kommer til Norge med gift mann og barn så skiller de seg etter en stund?

A:

Ja, det stemmer. Det kan se ut som om at det blir mer og mer vanlig.

B:

Vi hører det litt her som at det ikke er en populær løsning. *"Så kommer de hit til landet og skiller seg...så drar de nytte av våre økonomiske goder..."*

A:

Men hva forventer man da egentlig? I Afrika har mannen ansvar for kvinnen, og gir henne mat, penger og hus. Vi er som slaver under de og de slår.

B:

Kan hun ikke komme seg ut av det på noen måte?

A:

Hvordan da? Hun har ikke rett på noen hjelp. Og hvem skal passe barna?
Når kvinnene kommer til Norge ser de at her kan de få hjelp. Hvorfor skal de tolerere den behandlingen fra sine menn?

B:

Hva med deg?

A:

Nå har jeg alle rettigheter og tolererer ikke lengre forskjellsbehandlingen.
Systemet i Norge støtter faktisk en kvinne til å klare seg selv.

D:

Det er viktig at en mann er glad i deg, ellers blir han ikke. At man ikke er sammen av forventninger men av kjærlighet.

STRATEGISK RELIGION

A: Spørrende kvinne

B:

C:

D: Muslim og religiøs

A:

Jeg har et spørsmål.

B:

Ja...

A:

Jeg lurer på hvem som har skapt disse urealistiske forventningene om kvinnen, at hun skal både være sterk og myk.

C:

Religion har skapt forventningene. Bibelen begynner med å forklare at Gud tok en del av kvinnen for å skape mannen.

D:

Jeg er muslim og religiøs. Men det er noe jeg synes er feil. Vår religion sier at mannen ble født før kvinnen og jeg tror det blir misbrukt. På den måten at mannen skal ha mer makt foran kvinnen.

C:

Jeg mener at begge skal ha like mye respekt. Jeg må ikke lære å lage mat om jeg ikke liker det. Religionen har gjort alt slik det er i dag – og det er ikke bra. Det viktigste er å ha en god familie.

A:

Men det er jo mannen som har skrevet bibelen. Paradiset, der Gud kommer ned og forteller kvinnen at hun skal være under mannen. At hun ble skapt av mannens ribbebein. Dette har Gud aldri sagt. Det har mannen skrevet.

Viktig å aldri glemme!

B:

Hvorfor er mange religioner så kvinnefiendtlige? Hvorfor ligger alltid mannen øverst?

D:

Adam asked God: God, she is so beautiful. Why did you create her like this?

God: So that you will like to look at her...

Adam: I understand, but why did you create her so soft?

God: So that you will like to touch her...

Adam: I understand. But why does she have to smell so good?

God: So that you will love to be with her...

Adam: One last question. But she is so stupid. Why did you create her like this?

God: So that she will would love you!

B:

Alt dette er bare strategier for å få kvinnene til å holde kjeft.

D:

Min bestemor sa alltid: "ja, men det er den klokeste som må gi seg." En form for strategi det også...

C:

Jeg fikk en beskjed for en tid tilbake. Jeg er jo singel...og beskjeden var at jeg mente for mye og måtte jenke meg ned litt...så ville jeg nok treffe en mann. Det var svogeren min som mente dette!

B:

Igjen...alt dette er strategier for å få kvinnene til å holde kjeft.

A:

Kvinner og menn er forskjellige, og skal man leve sammen må man lære disse forskjellene. Verken jeg eller min mann kom fra gode hjem, hvordan kunne vi da vite hvordan vi skulle behandle hverandre med respekt?

Det hjalp ikke om vi elsket hverandre. Vi måtte gå til rådgivning...

D:

Men dere jobbet med dette fordi dere begge var glad i hverandre! Men mange er redd for å gå til rådgivning. Men når du er glad i noen vil du ikke miste de og vil gjøre alt for å ikke minste de!

B:

Men hvor er den grensen?

D:

Så lenge du lever. Når du har et barn.

Om han slår deg, ikke viser respekt og snakker stygt til deg.

Om dette skjer bare inne i huset er det ok, men om det er utenfor er det verre....

A:

Dette handler om mannens frykt. Når han føler seg truet begynner det å gå galt. Da tar mannen vare på sitt revir og det blir en slagmark. Vold mot kvinner er en motreaksjon fra menn som føler seg truet av kvinnen.

B:

Det samme finner man i forhold, hvor kvinnen får mer makt og det viser seg at mannen plutselig føler seg mer truet.

C:

Om man har forsøkt veldig lenge for å få den andre til å føle seg trygg skal man ikke forsøke lengre for å utslette seg selv...

B:

Jeg levde i et slik forhold og tenkte på Buddah og Gud og alle tålmodige regler jeg kunne komme på. Men plutselig fikk jeg en reaksjon og ble veldig syk. Svingninger i immunsystemet. Jeg forsøkte medisiner og alt. Jeg ville dø! Så merket jeg at hver gang jeg kom hjem til min mann ble jeg verre. Da vi hadde gått fra hverandre skjønnte jeg det. Jeg fikk utslett hver gang jeg hadde snakket med han i telefonen!

A:

Mange kvinner har diffuse sykdommer, vondt i magen og depresjoner. Det er flest kvinner som har depresjoner, smerter i kroppen og andre uforklarlige plager. Vi skal passe oss for hvor lenge vi skal være den kloke og sterke, - det henger sammen med hva vi greier å tåle.

D:

Men for å greie det må kvinnen kanskje være både klok, sterk og myk...